

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού δραχμάς 4. Η αθάνατος υπερτίμησις των παρά των Ύπορακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν δένει τους άγαπητούς μας άναγνώστες, δόσεις ύποτίσει εις την αντίληψιν των τοιούτων τι, να μās

σιεύει, Ξένα και των άναγνωστον συμπαιρωτόν μου.

»Παρατινοίμενος λοιπόν και έγω από τον ίδιον τον Ξεάντων μου, τοιμά και σας στέλνω ένα μου ποιημάτια, εξαφάνων τον πόνον μου ύστερα από την πρώτην μου άτυχίαν, και σας παρακαλώ ένάν το εύρίζετε και σεις δημοσιεύσατε, δημοσιεύσατέ το, και δέν θα Ξεγάσω ποτέ αυτό σας το καλό, είτε άλλως και δέν εινε δημοσιεύσιμον...».

Δυστυχώς, άγαπητέ φίλε, το ποιήμα σας δέν εινε καλό. Ίδου :

ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΤΗΡΙ ΤΗΣ

Μόνος και έρημος στους δρόμους θέ να τριγυρνάω, ίσως τύχη για να βωθ την λημονία δπου Ξητάω, και να Ξεγάσω μία ψυχή που δέν ποτεί για μένα, που μόνη μου χαρά ήτο έδώ μακρού στα Ξένα.

Άλλά τι ήθελα Ξρωτα να γνωρίσω ;... Και σε μία βάσανα την χαδίαν μου να βηθίσω, όλως, φίλους και γνωστούς, παρευθής να λημονήσω, και σε μη σκληρή και ασπληγή τυφλά να προσκύνισω ; Και έν κάποτε μπορέσω αυτήν παιά να Ξεγάσω, ό ! ως τότε πια πρώφα θέ να γεράσω, και αφού τίποτε πλέον δέν θα μου μένη, ή μαθή πλάκα μου άνοχηθί θα με προσμένει.

Άδ... Κ α λ. Κάνουμποργκ. Και ο διαλόγος σας με τον τίτλο : «Ο Έρχομός της Χ α μ α ι ν η ς», και το διήγημα σας «Μιά Δολοφονία τη Νύχτας», δέν εινε καλόιο έπιτυχί. Νά, π. χ., ή αρχή του διαλόγου σας :

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΗΣ ΧΑΜΑΙΝΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ : Δοκλιώδης γέραν 67 έτών. 'Αλέξανδρος υίός του έτών 25. Ένας μεσοκόπος Ιατρός. Άναστασία Χηρίαάν έτών 20. (Η σκηνη παρουσιάζη ένα δωμάτιον κρεββατοκάμαρα ή το κρεβάτι της οποίας ειναι πλαγιασμένος και κοιμάται ο Δημοσθένης άρρωστος βαρυσ, ο Ιατρός και ο 'Αλέξανδρος στέκουν και τον παρατηρούν).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.—Λοιπόν Ιατρέ πως σάς φαίνεται ο Πατέρας μου. ΙΑΤΡΟΣ.—Εινε πολύ σοδαρός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.—Δηλαδή τί θέλατε να πητε ; ΙΑΤΡΟΣ (σοβαρά).—Όθελω να πώ ότι ή όρωε του Πατέρα σας ειναι μετριεμάς εχη διπλήν περιεπινοίαν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (πολύ σιγά).—οσοιότερο μου κητάζεται ο Πατέρας μου εΰρηνησε φανάτια έπιεικίς μίν του ειλπτε τίποτα.

ΙΑΤΡΟΣ (έξαισις σιγά).—Πολύ καλά. ΔΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣ (με κόπον και μόλις άκούόμενος).—Α ! έδώ εισαι Ιατρέ Έκαμες πολύ καλά δπου ήλθεθ θα πεθάνω πολύ γλήγορα και φοβάμαι μίν δε προφτάσω να φανερωσω το Μυστικόν μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (έκπληκτός).—Πατέρα τί ειπες ; ΔΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣ.—Ναι να παιδι μου πήγαμε σε παρακαλώ εις το άλλο δωμάτιον διότι θέλω να μνηλώσω του Ιατρού Ιουατέρωε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.—Καία Πατέρα φεύγω (Βιένη Ξω).

ΔΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣ (πρός τον Ιατρόν).— Κάθησε Ιατρέ μου. (Ο Ιατρός πέρινε μίαν καρέκλαν και καθήθη κοντά εις το κρεβάτι).

ΔΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣ.—Λοιπόν Ιατρέ μου μάθε το Μυστικόν μου και πρώτον μάθε ότι ο 'Αλέξανδρος δέν ειναι παιδι μου.

ΙΑΤΡΟΣ (έκπληκτός).—Κύριε Δειμοσθένη ! ΔΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣ.—Ναι μίν εκκληρίτασαι και άνοιξε με να σοφί τα

λω με την σισράν. Λοιπόν έγω είχα μίαν και μόνη κόρη την Άνεστασίαν μου την οποίαν μου ειλαν κλέψει όταν είτο πολύ μικρή άκόμα, από την λήψη της ή δυστηχίς σύζηγός μου άρώστησε πολύ σοδαρά, όταν κάποια γευτοσίσα μου απέθανε εις τον τοκετόν της και άφρασε ένα χαριτωμένο αγοράδι του οποιο ή γυναικα μου με μεγάλην χαράν έπειρε και άνθρηνωε, δηλαδή τον Άλέξανδρον, το άγαπιστάμα σαν δικό μου και παιδι χωρίς βέβαια να Ξερεί έκείνο τίποτα και Ξεκαλοουηή να νομίζη ότι εμιαστε γονεις του. Άλλά έγω όχ ! ποτέ δέν θα Ξεγάσω την δυστηχην μου Άνεστασίαν και τόρα στες τελευταίεε μου σιγαμίες θέ να ειλμον ό πό εύτιχησμένος άνθρωπωε του κόσμου ένάν ειλξωρα ότι Ξεούσε. Άλλά άκου ! (άχορόμενος) μου φνάτια ότι κηπάη κάποιος την πόρταν, κλπ. κλπ.

το άναφέρουν άμέλωε.

Η έπί των άναγνωστον μας άποτελλομένη συνεργασία και μη συνοδοιμένη έπί δικαιώματός κηρώσεε έν δραμιών πέντε εις γοματιόσημα, δέν λαμβάνεται έπ' όμην.

Πολλοί άναγνώσταί μας μās γράφουν ότι επιθυνούν να κρησθηθών τās έκδόσεις μας και να έγγραφών συνδρομηταί των περιωδιών μας, αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν έπιταγων. Για να τούς διευκόλυνωε σχετικώε, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα το άντίτιμον των συνδρομών, φίλων, βιβλιών, Ήμερολογίων κλπ. εις γοματιόσημα ή κηνητά χαρτόσημα, οιασδήποτε τιμήε.

Γάννην Τασσαρωάκην Ήρακλειον Κρήτης, Άντων Λ. Παντελοπούλου Κορώνη, Κωστέκη Άρ. Άλεξίου Ζευγαλιότ Μοσχισιάε, Ί. Βελένταν Βόλον, Δ. Παπαθεοφίλου Έπιθεωρητήν Στεφοροδών Θεσσαλονικήν, Μ. Κουίτου Άρακάβα Λεβαδείας, Τε δελτία σας έληφθησαν, αλλά δέν κερδίζου. Το λάθος από το κάνουν πολλοί. Έν τούτοις κάθε κληρώσει έχει και το δελτίο της. Γι' αυτό άφριβομείε, άλλωστε, και τα δελτία. Δέν μπορεί ένα δελτίον να κερδίζη σ' οποιαδήποτε κληρώσει, πλην της έθουδασιαίαε δικής του. Μās έννοιστε ;—Άνδρσάν Άχλλείου τέμα Παντοκράτορος Πάτροε, Δίδα Δέσποιναν Τσανοτή Γήνην Φεραρίου 10 Βόλον, Τηλέμ. Κακογυλού Αδούε 27 Κομοτηνη. Το είδο έτοιμο να πομεί με σ' σας. Προσέγχετε τα δελτία σας. Το α' δελτίο κερδίζει στην πρώτη κληρώσει, το β' στην δεύτερη, το γ' στην τρίτη και ότω και ύεθερ. Δέν μπορεί το δελτίο β' να κερδίζη στην τρίτη ή την τετάρτη κληρώσει, γιατί τότε θα έδημιουργείτο χάος και άναστασίαε. Με λίγα λόγια : Κάθε έθουδασιαία κληρώσει έχει και το δελτίο της, το οποιο δέν ίσχυει για τίε άλλεε κληρώσειε.—Α...α ή Ξηροχοωρίτισσα ν. Ένταθά. Μās γράφτε στην έπιστολή σας :

«Αναγνώσσα εις την Προτοχορηγίατην Έκδοσιν τούς στίχους κέποι φηρητό Ν...α, τούς γραμμένους με τόσον πόνο για την σκληρή Α...α, λαμβάνω το θάρρος να σας άποστείλω την άναμενομένην απάντησιν, με την έλπίδα ότι θα τούς είδω γραμμένους εις το άγαλή μου «Μπουκετάκι». Ός ειλγρεθε δέ σεις, τοιοιτοτρόπωε θα ήναγκάσωμε και εμείε και σείε.

»Επί τη ευκαρίω, άπαντήσιτέ μου ένάν πρέκει να άσοληθώ με την ποιήσιν ή όχι.

»Σας εύχαριστώ έν των προτέρων και διατελώ με πολλήν άγάτην και έκτίμησιν. Α...α ή Ξηροχοωρίτισσα ν.

Ίδου και οι στίχοι σας :

ΣΤΙΧΟΙ

Όλος τυχαίως διάβασα τούς στίχους σου, Ν...α, όπου με πόνο έγγραφεε για τί σκληρή Α...α. Να το γιατί δέν άπαντώ στις τρείε έπιστολέεε σου. όπτε το χέρι μου ποτεί, όπδή και τα ματάκια, μηδέ κανείε άπ' τούς γονείε έμπόδιο μου φέρνει. Το γράμμα, όπωε λέε και σ' έν, έμπόδιο έχει γίνει, κι' ότι κι' άν έγω, Ν...α μου, ίδου σε άπαντώ. Είσα άφωγός ο δύστηγός και περιγορημένος, μη έγω θαρωθί σ'αι πλοισίεε και ύπερηφανημένιοε. Έχειε καρδιά πολύ καλή, που Ξερεί ν' άγαλή,

το στήθος σου εινε διαλάτο ; πάρε και τη δική μου.

Η άγάτη άγάτη δέχεται, κι' άν θέε ; [να μ' απαντήσινε ;

Πλήν ο ζωρός παρέχεται... θέε να [με συναντήσινε ;

Ό δρόμοε μου εινε δρόμοε σου, ή μέ-[ρωε ή δικέε σου,

Έλα, λαιτόν, ίππότη μου, και την καρ-[διά σου δώε μου...

Ίδου και ή κρησιε μας έπί των στίχων σας : Να μίν άσοληθρή με την ποιήσιν. Γιατί δέν έχετε έκείνο που κηρείεται σχετικώε, Γαλένιο ποιητικό, μ' άλλουε λόγους. Αλή εινε ή γνώμη μας και συμμοσάτε μας.—Σ. Βε, Ήρακλειον (Κρήτης). Μās γράφτε :

«Άγατημένο μου «Μπουκέτο», Σ'Υγκάτω τακτικώε άναγνωστοίε σου και με άλλησιάν διαβάξω το άφελμάταια μυθιστορημάτια και δηγημάτια σου, αλλά με περισσότεράν προτίμησιν και τριμπερότητα διαβάξω το έλλεκτά ποιήματα, που δημο-

Μ Π Ο Υ Κ Ε Τ Ο

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΡΧΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΑΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟε, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Έσωτερικό δι' έν έτος Δρχ. 200 11 Έξωτερικό Δολλάρια 6 Έξωμηνίε » 100 11 Άμηνίε » 6 Έν Άμερωθή Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, έν Αιγύτω—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλοε Σαράσε, 12 Chelby Soliman Pacha, Alexandria, έν έν Βελγική Κογκό ο κ. Γεώργ. Άντωνιάδη, Β. Ρ. 445 Elizabethville Congo — Βείγε. δπου δέον ν' άπευθίνωνται α' ένδιαφερόμενοι.

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Έν Άμερωθή Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, έν Αιγύτω—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλοε Σαράσε, 12 Chelby Soliman Pacha, Alexandria, έν έν Βελγική Κογκό ο κ. Γεώργ. Άντωνιάδη, Β. Ρ. 445 Elizabethville Congo — Βείγε. δπου δέον ν' άπευθίνωνται α' ένδιαφερόμενοι.